

AMALIE RAVN ØSTERGAARD

Amalie Ravn Østergaard voksede op i Roskilde, hvor hun blev født, og allerede som 16-årig tabte hun sit hjerte til Aarhus under et års ophold som frivillig i en organisation. Efter studentereksamen i fødebyen kom hun straks tilbage til Aarhus, hvor hun nu er engageret medarbejder hos Danske Skoleelever i et alsidigt job. Amalie bor midt i byen med fin udsigt til Kulturhovedstaden, og selvom vuggen stod på Sjælland, føler hun sig selv som aarhusianer – som hun blandt andet forbinder med at være underspillet cool.

Interviewet af Carina Stobberup, Aarhus Stadsarkiv, 13. april 2017

Jeg hedder Amalie Ravn Østergaard.

Jeg er 21 år. Jeg er født i Roskilde, hvor jeg har boet det meste af min barndom. Jeg har også boet i perioder i udlandet med mine forældre. Min far er uddannet laborant og fik arbejde i Norge, hvor min mor har familie. Det gav derfor god mening at bosætte sig der, i hvert fald for en periode. Men det var i starten af min barndom, så det er ikke rigtig noget, jeg kan huske. Men Roskilde er min hjemstavn. Min mor er folkeskolelærer. Jeg har en lillebror, der er fire år yngre. Han hedder Magnus. Vi hjalp til derhjemme, fordi vi fungerede som et

fællesskab, hvor man hjælper hinanden. Vi fik ikke lommepenge, men vi har aldrig manglet noget, og hvis vi skulle noget, for eksempel fodboldstævner og politiske weekender, så fik vi penge med.

SKOLEN

Jeg gik på den lokale folkeskole i Roskilde. Det var en god skole. Det var en skole, hvor der var børn fra rigtig mange lande. Jeg tror, vi var oppe på 17 lande på et tidspunkt. Skolen gjorde rigtig meget for at brande sig som en multikulturel skole. Jeg husker det virkelig som en god skole. Jeg sad selv i elevrådet på skolen, og jeg synes, der var nogle lærere, som var rigtig gode til at lytte til os elever. Vi gik i skole fra klokken 8 til klokken 14. Jeg cyklede til skole. Efter skoletid gik vi i klub eller hjem. Jeg gik i SFO, men da min mor var folkeskolelærer, var hun tit hjemme, når jeg havde fri, og så tog jeg direkte hjem. Da jeg kom i overbygningen, kom jeg i ungdomsskolen, som jeg var meget glad for. Her fik jeg et nyt stort netværk, da der her kom elever fra andre klasser og andre skoler. Jeg kom der mest for at "hænge ud". Af skolefag var jeg mest interesseret i samfundsfag. Jeg synes også, at dansk var sjovt, helt sikkert. Det var især de humanistiske fag, som jeg syntes mest om. Jeg havde altid gode undskyldninger for ikke at deltage i matematik, biologi og så videre. Der var altid noget elevrådsarbejde, der skulle ordnes.

FRITID, JOB OG REJSER

I fritiden gik jeg til mange aktiviteter. Jeg kommer fra et hjem, hvor foreningslivet spillede en stor rolle. Mine forældre har været rigtig aktive i håndboldklubben, så det var helt naturligt, at jeg også kom der og spillede håndbold. Da jeg var omkring 15-16 år, var jeg til halbal. Jeg har også gået til spejder, som jeg ikke var specielt glad for. Jeg har også gået til svømning. Der er nærmest ikke den sportsgren, jeg ikke har gået til.

Jeg fik mit første arbejde i den lokale brugs i fritiden, og jeg hadede det, men det var penge på kontoen til at tage på tur med veninderne med mere. Dette job fik jeg, da jeg var omkring 15 år. Jeg har stort set haft et eller andet fritidsjob lige siden, for eksempel i det lokale storcenter, i Fona. Da jeg flyttede til Aarhus som 16-årig, blev jeg flyttet over til Fona her. I gymnasiet arbejdede jeg blandt andet i Illums børneafdeling. Efter studentereksamen fik jeg fuldtidsarbejde her

igen (må være Danske Skoleelever). Så jeg har stort set altid været i arbejde, men har også altid brugt penge.

I skoleferierne tog mine forældre os med ud at rejse. Vi har været på mange ferier rundt i europæiske hovedstæder. Vi rejste allermest til Frankrig.

Derudover har min morfar og hans samlever (min mormor døde meget tidligt) taget os med til mange steder i Danmark. Vi har set rigtig meget af Danmark. Vi arvede et sommerhus efter min morfar, der døde for et par år siden. Det er et sted, vi altid vender tilbage til. Det er ferie for mig at tage derop. Huset ligger i Bjerge Nordstrand, 10 kilometer syd for Kalundborg.

AARHUS KALDER

Jeg rykkede til Jylland første gang, da jeg var 16 år. Jeg var lige færdig med 9. klasse, og så flyttede jeg til Aarhus, uden for Aarhus, i kollektiv sammen med ni andre mennesker. Det var egentlig, fordi jeg havde lavet noget politisk arbejde forinden, så var vi blevet tilbudt et job, uden løn, men med kost og logi i en organisation, hvor vi lavede en masse arbejde i forhold til grundskoleeleverne i Danmark. Så vi boede i Helenelyst uden for Aarhus og havde vores daglige gang inde i Mejlgade. Det var første gang, jeg var i Aarhus, mellem 9. klasse og gymnasiet. Aftalen med mine forældre var, at jeg skulle vende tilbage til Sjælland efter året som frivillig. Jeg skulle hjem og gå i gymnasiet, men det er svært at vende hjem til sine forældre efter at have boet et år uden dem, så jeg flyttede efter et par måneder for mig selv. Jeg gik i gymnasiet i Roskilde og efter studentereksamen kom jeg med det samme tilbage til Jylland.

MENINGSFULDT ARBEJDE

I dag er jeg ansat som konsulent i Danske Skoleelever, som er en tværpolitisk organisation, som arbejder for grundskoleeleverne i Danmark: Hvilke rettigheder har man, hvordan får man indflydelse på sin egen skolegang, og det er en organisation, som jeg har været i i et par år i forskellige stillinger. Jeg havde lært organisationen at kende blandt andet gennem mit elevrådsarbejde.

Jeg startede som projektmedarbejder, hvor vi kørte en kampagne sammen med undervisningsministeriet, hvor vi blandt andet satte fokus på den nye folkeskolereform. Vi kørte rundt et halvt år, hvor vi besøgte alle skoler i landet. Vi talte med en hel masse elever. Vi besøgte i gennemsnit 10 skoler om dagen.

Senere fik jeg et mere generalistjob, hvor jeg lavede mange forskellige ting. Da jeg begyndte at studere jura, fortsatte jeg i et studenterjob i organisationen. Men jeg fandt ikke studiet særligt interessant og spændende for mig. Min chef i organisationen vidste, at jeg ikke var glad for studiet. Det endte med, at jeg fik tilbudt et fuldtidsarbejde i Dansk Skoleelever, i et nyt team. Jeg arbejder med en lille smule politik, fundraising og udvikling af nye projekter. Det er et meget meget alsidigt job og virkelig spændende. Det er meget givende, også set i forhold til at jeg ingen uddannelse har bag mig. Det er jeg ydmygt taknemmelig for, at arbejdet er så givende. Jeg er glad for det organisatoriske arbejde og det politiske arbejde med at skaffe aftaler med mere, og det er spændende at være med til at sætte dagsordenen inden for området. Det bedste, jeg har lavet inden for organisationen, er de mange oplevelser, jeg fået, blandt andet ved at rejse rundt i andre lande. Jeg har for eksempel været med på et besøg i det finske undervisningsministerium på det tidspunkt, hvor det finske skolesystem var meget omtalt. Det er interessant at være med til, at projekter udvikler sig. Der har lige været en sag om elevernes klageinstans, som nu endelig er blevet indført, hvor eleverne kan henvende sig, hvis skolerne ikke gør noget ved for eksempel mobning. Vi skal sikre, at alle elever får en god skolegang. I den forbindelse fik vi igennem, at solnedgangsklausulen (forældelsesfrist) ikke blev tre men fem år. Det var en god sag at være med til.

AARHUSIANER MIDT I KULTURHOVEDSTADEN

Jeg har nu boet tre år i Aarhus. Jeg betragter mig som en aarhusianer. At være aarhusianer forbinder jeg med at være underspillet cool, som man kan se mange steder i byen. Der er dukket mere liv til byen de senere år, for eksempel streetfood. Byen er bare "street". Det er universitets- og studieby. Der sker mange ting, for eksempel pop up-koncerter, markeder og så videre især om sommeren. Her er der mange sjove skæve arrangementer. Man har en anden respekt for hinanden her end for eksempel i København.

Livet går ligesom også mere langsomt. Jeg er glad for Frederiksbjerg og bor lige her i centrum. Der er skabt nogle fede rum omkring Dokk1, hvor man kan sidde og kigge ud over hav og vand. Man skal bare række ud efter de arrangementer, der er i byen, for eksempel har der lige været en glimmerfest på Godsbanen. At Aarhus er kulturhovedstad er megafedt. Jeg var med til åbningen, selv om lyden var lidt dårlig, og det kunne være svært at se, så følte man sig som en del af noget andet. Det var en fed oplevelse. Der er mange arrangementer rundt i byen, som man kan deltage i. Jeg synes, at man på ARoS har været gode til at hente kunstnere ind, der kan illustrere kulturhovedstaden, men om ARoS også ville have gjort dette alligevel, ved jeg ikke. Der er også mange turister i byen, vi er blevet omtalt i mange udenlandske medier, men om det lige har noget med kulturbyen at gøre, det er ikke nemt at vide. Aarhus er også blevet europæiske "Frivillighovedstad" i 2018, og jeg håber, at det tiltrækker nogle andre mennesker og andre medier.

UNG BY

Hvis jeg ser på Aarhus med arbejdsbriller, ville jeg ønske, at Aarhus Børn & Ungeafdeling ville være bedre til at åbne op for arbejds partnere udefra. Fra et ungt perspektiv synes jeg, at Aarhus er godt på vej til at være et sted, hvor man har rigtig meget lyst til at være og blive i mange år.